

¿BENEFICÈNCIA O SOLIDARITAT?

La solidaritat lluita per a què el beneficiari "tingui veu pròpia"

En el llibre „La institució del Voluntariat” d'Antonio Madrid, l'autor distingeix entre beneficència i solidaritat. La beneficència és entesa com a un acte de caritat que depèn de la subjectivitat del benefactor; seria com “ser veu dels qui no en tenen”. La solidaritat, en canvi, la desmarca de la caritat i la relaciona amb els drets socials del beneficiari de l'acció; es tractaria de lluitar per a què el beneficiari “tingui veu pròpia”.

Molt sovint, en espais de cooperació i voluntariat és necessari “ser veu dels qui no en tenen”; és necessària la beneficència. No obstant això, pot fàcilment ser una excusa si aquesta veu que donem no es correspon amb allò que realment diria aquell qui no té veu, si realment la fem servir per a alçar la nostra pròpia veu en nom d'una falsa beneficència o si aquesta veu que donem no afecta la nostra vida. La solidaritat, en canvi, té menys marge d'excusa, ja que aquí són els propis beneficiaris els qui després d'un procés de mutu aprenentatge i mútua ajuda alcen la seva pròpia veu: no hi ha intermediaris.

Segurament molt sovint, per a què es doni una veritable solidaritat fa falta el pas previ de la beneficència. No volem menysprear aquesta, però tampoc no li volem donar la dimensió que no té: una beneficència que

editorial

no tingui l'horitzó de la solidaritat entesa com a l'esforç per a què “tinguin la seva pròpia veu”, per a què siguin els mateixos beneficiaris els qui parlin per ells mateixos, és sospitosa i qüestionable i, a llarg termini, probablement infecunda i també responsable de la permanència de les injustícies socials.

Des de la nostra petita ONGD i a pesar de les nostres limitacions i carències, volem seguir apostant per la solidaritat més que per la beneficència. En aquest sentit, dins de la nostra vinculació amb les comunitats de Makhado (Sudàfrica), i tal i com anunciàvem a les comunicacions del butlletí d'abril - juny, hem iniciat una nova etapa amb la concessió d'una beca d'estudis per a un jove de la regió: Rabelani Sinthumule. Aquesta beca pretén dotar al jove d'una formació universitària que reverteixi després en la seva vida personal, professional i comunitària. Aquesta beca ens vincula només durant el seu primer any d'estudis, i en funció del seu rendiment i de la nostra capacitat econòmica, tant de bo pugui ser renovada. No és l'objectiu de la nostra ONGD donar beques aquí i allà, doncs ni tenim la capacitat econòmica per a això ni creiem en una “solidaritat anònima”. Sí està dins la nostra identitat el compartir i créixer juntament amb el beneficiari del nostre compromís. Amb la beca de Rabelani nosaltres també estem en marxa.

El Consell

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE I LA PROPOSTA DE "SOSTRECIVIC"

Els habitatges han passat de ser un bé d'ús a ser un bé d'inversió. És a dir que els pisos han passat de comprar-se per a ser utilitzats, a comprar-se per invertir uns diners.

Un dels problemes socials més importants de Catalunya i de gran part de l'Estat Espanyol és l'augment incessant dels preus dels habitatges. Des de fa uns 10 anys, el preu del metre quadrat ha pujat aproximadament un 17% cada any, de manera que un habitatge que llavors valia uns 120.000€, avui en val més de 500.000. Evidentment els salaris no han pujat més del 3%, de manera que malgrat l'abaratiment del preu del diner, la capacitat per comprar un habitatge és cada cop més reduïda per al ciutadà(na) o, dit d'una altra manera, l'habitatge assequible és dia a dia més petit i més allunyat dels centres urbans, i en molts casos és directament impossible. Es podria pensar que l'alternativa és el lloguer, però l'oferta és escassa i els preus han tingut una escalada paral·lela als de compra, de manera que difícilment es pot trobar un lloguer de menys de 800€ a Barcelona. És una situació dramàtica i angoixant, sobretot per a la majoria de joves de la nostra societat.

Els habitatges han passat de ser un bé d'ús a ser un bé d'inversió. És a dir que els pisos han passat de comprar-se per a ser utilitzats, a comprar-se per invertir uns diners. I això és degut principalment a una política econòmica molt concreta recolzada per una reducció del preu del diner.

Els que compren els pisos són les famílies que poden (serveixen com a instrument de 'diferenciació social' i com a principal camp d'acumulació del patrimoni familiar) i els inversors tant estrangers com locals (animats per la baixada de la borsa de finals dels 90, i les facilitats que dona la construcció per al blanqueig de diner amb entrada de l'euro) .

El preu d'una llar avui no es regeix per les lleis d'oferta i

pensaments

demanda, sinó pel 'valor de mercat', com les accions de Telefònica, malgrat que es tracti d'un dret universal reconegut per la Constitució espanyola.

És un problema que no se soluciona perquè no hi ha una voluntat política clara de fer-ho. Simplement amb una gravació potent de les plusvàlues generades per la compravenda d'habitatges o de la possessió d'habitatges desocupats (per posar algun exemple), el problema donaria un tomb molt important en poc temps. Malgrat tot, aquesta voluntat política no es dona i no sembla que s'hagi de donar a mig termini.

L'associació "SostreCívica" sorgeix a Barcelona al principi del 2004 com una resposta des de la societat al problema de l'habitatge. Es tracta d'una iniciativa per desenvolupar i promoure un nou model d'accés a l'habitatge que sigui accessible econòmicament, no especulatiu i reproduïble, basat en l'experiència a Dinamarca de 90 anys de l'anomenat model 'Andel', i explotant totes les seves potencialitats pel que fa a l'ecologia i a la integració social. El model consisteix en un sistema de cooperatives sense ànim de lucre segons el qual la propietat dels habitatges sempre resideix en mans de la cooperativa, els membres de la qual hi participen i gaudeixen d'un dret d'ús indefinit de l'habitatge a través d'una entrada inicial i un lloguer tou. Aquest dret d'ús es pot donar en herència i intercanviar, i l'entrada inicial és retornable en cas que l'usuari vulgui deixar de ser-ho. Es tracta d'un model a cavall entre el lloguer convencional i la propietat, que possibilita l'obertura d'un nou parc d'habitatges paral·lel a l'existent. Uns habitatges que només poden servir per a ser utilitzats i que estan 'blindats' contra la inversió i l'especulació.

Si us interessa col·laborar o apuntar-vos a la llista d'interessats/es, escriviu a: sostrecivic@moviments.net; trobareu més informació a www.sostrecivic.org.

Diego Carrillo Messa
Membre de SostreCívica
Tànger, Octubre 2005

INFORME DEL PROJECTE „MAS“ DES DE SUD-ÀFRICA QUÈ S'HA FET?

Avui en dia l'escola pertany a la vida quotidiana

1. Un edifici amb dues classes, una sala petita i lavabos. Aquest edifici es va acabar el gener del 2005. Des de començaments de març s'utilitza com a escola dels nens, nenes i joves discapacitats psíquics de Madombidzha i altres pobles del voltant (School of children in need of special care). Actualment l'escola consta de 45 alumnes i 4 professors. Entre els professors es troba una monja qualificada amb els estudis corresponents per aquesta activitat. Aquesta monja prové de Kerala (Índia), on ha treballat durant diversos anys en una escola similar. Ella, la germana Elite, és la directora de l'escola. Nosaltres volíem utilitzar aquest edifici tan aviat com fos possible, ja que l'antiga escola, també en terreny de la missió i situada a 200 metres de l'actual, és molt petita i es troba en un estat molt precari.

El nou edifici és molt agradable; els nens, juntament amb els professors, han plantat flors i les reguen perquè en el futur es puguin plantar arbres. En aquests moments, no obstant, la nostra província pateix una sequera terrible i ens trobem amb una calor que sobrepassa la mitjana que correspon a aquestes dates. Estem esperant impacientement les pluges.

2. L'edifici gran, el menjador, no s'ha pogut acabar; es troba com es va deixar el setembre de 2004, després del camp de treball dels voluntaris de "Clam per la Dignitat". Només falta el sostre i les finestres i acabar alguns petits detalls. Sens dubte serà un bonic edifici; esperem poder-lo utilitzar en breu a ple rendiment.

3. El segon edifici de classes, els fonaments de les quals ja estan acabats, es troba llest per a la construcció de les parets. Ens agradaria finalitzar les obres d'aquest edifici tan aviat com tinguem possibilitat de fer-lo.

4. Els fonaments dels petits edificis que estan previstos en el jardí, ja estan fets. No obstant caldrà esperar a poder acabar de construir-los.

5. Els canals per a la conducció de l'aigua ja els fem servir perquè arribi als nens. Hem fet tot els passos tècnic-administratius per a poder rebre-la des de la connexió amb el poble de Madombidzha.

- Efectes del projecte sobre la comunitat

1. Els nens que utilitzen aquests edificis són discapacitats psíquics. El 90% d'ells provenen d'un entorn pobre o molt pobre. Tenen edats compreses entre els 10 i els 19 anys. Són nois i noies que les monges recullen de les seves respectives cases i als pares dels quals han dedicat bona part del seu treball per tal d'inculcar-los que és bo que els seus fills vagin a l'escola -taller. Els nois hi van molt contents i els pares també estan molt satisfets.

2. També hem utilitzat els edificis per a un campament de nens, que va durar en total vuit dies (entre finals de juny i principis de juliol). Els nens provenien de tots els pobles on tenim grups. Aquests nens, a la vegada, van convidar altres nens, més pobres, abandonats o orfes. En total eren 124, dels

experiències

quals 30 provenien de les famílies més pobres. Els responsables del campament eren 25 monitors joves, que habitualment s'ocupen d'ells.

3. Ara, ja que els edificis estan a disposició, els utilitzarem també per a altres trobades de nens i joves.

- Efectes del projecte sobre els habitants del poble

És important fer notar que tot el poble coneix l'existència de l'escola doncs representa molt per la comunicació. Tothom valora l'escola com un testimoniatge de la misericòrdia de les monges. Avui dia l'escola pertany a la vida quotidiana. Per exemple, una experiència ben bonica relacionada amb el nostre treball: un dia, mentre els nens es trobaven fent la seva excursió anual, lluny, a uns 100 km de la ciutat –la majoria dels nens mai havien sortit del seu poble ni havien pujat al tren- es va apropar un policia a una de les monges i li va dir: "Benvolguda germana, gràcies per tot el que vostè fa pels nostres nens!". El policia no coneixia als nens i els va veure senzillament al costat de les monges. Pel que fa a l'autoritat local, hem de dir que estan molt contents amb aquesta escola i s'estan plantejant fer una escola per a nens sans al costat d'una d'especial (inclusivament school).

L'escola ha millorat la vida dels nens. En primer lloc els nens estan feliços i orgullosos de la seva escola i del seu uniforme. Això es va fer especialment visible quan van participar en una espècie de "Special Olympics" de la regió. L'escola té com a objectiu que aquests nois siguin el més autònoms possible. En aquesta nova escola volem crear un hort tan aviat com sigui possible, perquè els nois puguin aprendre com es treballa aquest. Desitgem que més endavant puguem obrir un petit taller de fusteria adequat a les nostres possibilitats.

- Gràcies

Ens agradaria donar el nostre més sincer agraïment a la fundació "Ordesa" i als joves de l'ONG "Clam per la Dignitat". Es tracta d'un projecte molt ambiciós que les germanes carmelites de Kerala duen en el cor. Un agraïment molt gran pel suport econòmic prestat, que ens ha permès, al costat dels joves de Barcelona, començar a fer-lo realitat. Ens agradaria seguir treballant aquest projecte, especialment en el marc de les relacions d'amistat que tenim amb els joves de Barcelona. Al principi vam tenir algunes dificultats, a causa de les diferents opinions respecte a la ubicació dels edificis així com la manera de portar a terme la construcció. Avui volem seguir endavant amb el projecte costi el que costi.

Gràcies pel vostre suport, i per l'amistat que regaleu als nostres

nens, que semblen no tenir cap lloc en la nostra societat. Tots ells estan molt contents de la bellesa de tot el que s'ha fet. Sabem, no obstant, que sovint no s'han pogut assolir els terminis previstos i el treball ha durat més del desitjat, la qual cosa és normal en un país com el nostre. Que Déu us beneeixi! Valorem cada ajuda que ha vingut de vosaltres i esperem que ens continuareu donant suport.

- La meua valoració personal

Com a sacerdot responsable de la parròquia, on es troba l'escola de Madombidzha només puc dir que tinc un somni. Espero que la contribució de les germanes carmelites de Kerala amb l'ajuda d'aquesta escola i de la seva obra global de misericòrdia porti els seus fruits per a aquests nens i les seves famílies. Juntament amb els nens i les seves famílies, que sovint viuen una relació d'ingratitude i que vosaltres coneixeu, són els nens precursors. Avui dia hi ha un gran nombre de famílies en el nostre entorn que viuen en una situació de pobresa crítica. Tampoc ens podem oblidar de tantes famílies afectades pel virus de la Sida. El nombre d'orfes va en augment i l'Església en el nostre país es troba en l'avantguarda de la lluita contra aquesta malaltia. Aquesta obra no només és una obra de misericòrdia, sinó també una obra d'educació dels nens. És també una possibilitat per a nosaltres, d'expandir la bona

notícia segons les nostres creences.

Sí, aquest projecte és com un somni per a tot el nostre equip apostòlic. I ens agradaria que aquest somni es continuï convertint en realitat. Pel que a mi respecta, m'agradaria poder construir una mica per als nens orfes o amb situacions familiars difícils, en concret una petita escola tècnica amb jardí per a les famílies amb Sida. Les germanes muntarien una escola de primària al costat d'un hospici per a malalts sense recursos.

No tenim cap por. El terreny és prou gran, més de dotze hectàrees, i tenim el suport dels habitants del poble així com de la comunitat catòlica. Sabem que una empresa d'aquesta índole necessita temps, que ens enfrontarem amb dificultats, però creiem que la nostra comunitat està cridada a això. Aquest projecte no es limita únicament a la comunitat del nostre poble, sinó que inclou una més àmplia comunitat d'homes. Els pobles del costat són molt grans i als voltants es troben més de 25.000 habitants. Déu beneeixi aquest projecte. Podem comptar amb l'ajuda de la congregació de les germanes carmelites de Kerala, que estan disposades a portar les monges que facin falta per tirar el projecte endavant.

André Stephan, msc

comunicacions

- El passat diumenge 16 d'octubre es va celebrar a Barcelona l'Assemblea General ordinal anual de 2005 de "Clam per la Dignitat". Es va aprovar la gestió realitzada l'any passat, es van presentar els objectius del present curs i es va modificar parcialment el Consell Directiu: Bea Valer, Juan Sols i Pedro Sols abandonen el Consell; Viola Durán s'incorpora al mateix en qualitat de Secretària.

- El passat dilluns 3 d'octubre es va celebrar l'Assemblea General ordinària anual de "Claim for Dignity"-Alemanya. La reunió va ser molt positiva; s'estudia la possibilitat d'obrir un altre projecte i no es descarta fer alguna cosa a Alemanya. El Consell directiu ha estat reelegit novament per un any més (Andreas Simon, Michael Schliep i Édison Fañanás).

- A finals d'octubre es va fer lliurament a la Fundació Ordesa de l'informe final del projecte "MaS". Moltes gràcies per la vostra col·laboració!

- El passat 16 de novembre Javier Julve Pagola va presentar finalment el seu treball de final de carrera, consistent en l'elaboració d'un programa informàtic sobre la gestió de la base de dades de "Clam per la Dignitat" executable des d'Internet. A ell i al seu director de tesi, el professor Xavier Canaleta, del departament d'informàtica de la facultat d'Enginyeria i Arquitectura la Salle de la Universitat Ramon Llull de Barcelona el nostre agraïment més sincer.

- Ens vols ajudar en l'elaboració d'aquest butlletí trimestral? Dóna'ns la teua opinió; fes-nos arribar inquietuds o notícies en forma d'articles o simples notificacions. Difon-nos, som gratis! Fes-nos saber com prefereixes rebre el butlletí (per correu electrònic o postal). A més necessitem traductors del català al castellà (o viceversa). Si ens vols donar un cop de mà, contacta amb secretaria (clamdignitat@clamdignitat.org).

- El dissabte 10 de desembre se celebrarà la trobada de Nadal de "Claim for Dignity" a casa de Sabine Molling a Aich/Aichtal. Tots els membres i simpatitzants estan convidats. Es prega confirmació (claimfordignity@claimfordignity.org).

- El pròxim 2 de gener a les 20:00 h celebrem al nostre local de Sant Just la trobada de Nadal. Compartirem un sopar-reunió: tots els socis i amics de "Clam per la Dignitat" esteu convidats. Es prega confirmació (clamdignitat@clamdignitat.org).

- Felicitat Nadal i pròsper 2006 a tots els nostres socis, amics i benefactors!

Edita Clam per la Dignitat

Dipòsit legal: B-21.860-2004

C/ Major 49

E - 08960 Sant Just Desvern Barcelona

Tel: (+34) 932 172 112

Fax: (+34) 933 684 336

Registre Assoc. Generalitat:

Núm. 27.209, sec. 1a de Barcelona

NIF: G-63.112.189

C/c: 3025-0004-33-1433212631

clamdignitat@clamdignitat.org

www.clamdignitat.org

claimfordignity@claimfordignity.org

www.claimfordignity.org

Claim for Dignity e.V.

eingetragener gemeinnütziger Verein

Konrad-Adenauer-Str. 50/42

D - 72072 Tübingen

Tel. u. Fax. (+49) 7071 / 94 24 03

Kontonummer 7354948

KSK Esslingen BLZ 61150020

Vereinsregister Nr. 1458

Amtsgericht Tübingen